

[Riishøj]

om man har indtaget et fast standpunkt til det her.

Hr. Steen Folke er jeg enig med.

Jeg betragter det som en lille lysstråle, at kristeligt folkeparti tilsyneladende støtter det her forslag og støtter automatikken og indholdet i det her forslag, sådan opfattede jeg svaret. Vi er selvfølgelig glade for, at der er en lille lysstråle i al sørgeligheden.

(Kort bemærkning).

Janne Normann (RV):

Jeg troede ikke, at det var nødvendigt at støtte sig til Bibelen i en sag som denne, men ifølge den skal man jo bære over med de svage i ånden.

Jeg synes, at vores udtalelse var meget klar: selvfølgelig er der ting, vi gerne vil drøfte, der var et par indvendinger, men vi var velvillige over for forslaget. Den diskussion, jeg har set i dagspressen, har ikke givet nogen tvivl om de radikales holdning. Der har været noget koketteri om, hvem der kom først med forslaget. Det er jo ligegyldigt. Dette her forfængelighedsspørgsmål om at komme først kan vi slet ikke hænge os i, men vi kan lide tanken.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Riishøj citerede mig for, at jeg skulle have sagt, at vi ikke har råd til dette forslag. For god ordens skyld skal jeg bare meddele hr. Riishøj, at sådan har jeg ikke sagt. Jeg håber, at det er sivet ind. Det var faktisk en direkte bemærkning til hr. Riishøj. Det plejer korte bemærkninger at være.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Under debatten havde jeg egentlig ikke noget behov for at tage ordet igen, men jeg vil gøre det alligevel, især efter de indlæg, der er kommet fra fru Margrete Aukens side og fra ordføreren for forslagsstillerne.

Jeg synes faktisk, uden at jeg i øvrigt vil blande mig i, hvad forslagsstillerne har af kommentarer til deres eget forslag, at der har været al mulig grund til at komme med andre bemærkninger end 5 gange, tror jeg, det er, at snakke om »chokerende udtalelser« fra ordførerens side og fra fru Margrete Aukens side og om, at det er »moraliserende tale«.

Jeg tror nok, fru Margrete Aukens er dygtig i konkurrencen, når det drejer sig om at være mere moralsk end andre i forbindelse med u-landshjælp.

Jeg finder, at man tværtimod burde udtale sig optimistisk om, at vi her i tinget har et bredt flertal bag en dansk udviklingsbistand, der ikke, som fru Margrete Aukens sagde det, er på 0,7 pct. af bruttonationalproduktet, men faktisk er kommet op på 0,73 pct., og det betyder 120 mill. kr. Jeg synes hellere, man skulle koncentrere sig positivt om, at vi herinde har et flertal, der bringer os frem, og ikke snakke om »chokerende« tale. Det afgørende må nu engang være, at vi finder tilstrækkelige og en stigende mængde ressourcer, der skal overføres til den tredje verden. I stedet for at forsøge i en debat om et forslag som dette at skabe kunstige skel og diskutere, hvem der er mest frelst i dette her spørgsmål, mener jeg, at man skulle skæve til det meget vigtige, der ligger i, at vi bevarer dette flertal, at vi fastholder forståelsen for, at vi skal videre frem imod den ene procent. Det er nu engang resultaterne, der tæller.

Når hr. Riishøj spørger, hvad jeg ved om, at det ikke har afsmittende virkning, så vil jeg meget gerne besvare det spørgsmål. Jeg har nemlig visse erfaringer, det var fru Helle Degn også inde på. Vi har som sagt 4 industrialiserede lande, der er kommet op på de 0,7 pct. af bruttonationalproduktet. Og hvor har vi, som flere ordførere har været inde på, den afsmittende virkning? Jeg deltog selv igennem en hel del tid i den ekstraordinære samling i FN. Der blev gjort et meget, meget stort arbejde for at få presset de andre, ikke så meget de nordiske lande, men gennem konsultationer med de øvrige EF-lande at få presset dem til at acceptere målsætningen. Det var meget, meget besværligt, og jeg kan forsikre hr. Riishøj for, at den barske virkelighed i verden uden for disse vægge er, at jeg altså – det må hr. Riishøj tilgive mig – ikke gjorde det, at jeg stod op under konsultationer med de andre og sagde: Danmark er kommet op på 0,7 pct. af bruttonationalproduktet, og jeg går ud fra som givet, at dette er et så godt eksempel, at I alle øjeblikkelig rejser jer og siger: vi følger Danmark. Sådan er virkeligheden desværre ikke. Det er et sejt arbejde at presse på, og det er derfor, regeringen med en positiv indstilling over for hensigten og i hvert fald erklæret i sit mål: at